

1909-12-05

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 1 9 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9317>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς Αἰενθύνδεται.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγράντα Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 9

Ἐγείρουνος Ἰδιοκτήτας
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΑΝΗ

AI DENTE ATXONAI

Χαρακτηριστικὸν σύμπτωμα τῆς παρούσις γῆθικῆς καταστάσεως τοῦ καλούμένου πεπολιτισμένου κόσμου η μᾶλλον, διπώς ὀδευ δικαιάτεροι, τῶν Κυνεργήσεων τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν εἰνεῖται περιπλέτουσιν ἔκστοτε εἰς τοιάντας ἀντιθέσεις πρέπει τὰς γῆθικὰς διατάξεις, δι' ἣς θὲν γηρασχύνετο καὶ δικοντάτας τῶν ἀνθρώπων. "Ο, τι καλεῖται: συνγένως & στάθεια χαρακτήρος, ιδιοτέλεια, συμφεροντοθύρησ, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἀποτελοῦν βέβιον εὐλογοτάτων-κατὰ τοῦ ἀτομικοῦ χαρακτήρος μομφῶν, εἰνε

τίσιάζον γνώρισμα τῆς πολιτείας ἐκείνων οἰτινές καυχῶνται διατεινόμενοι διὰ πρωτοπορείαν τῆς ἀνθρωπότητος. Παρέστανται οὖτα πρὸ τῶν δημάτων τῆς ἀνθρωπότητος αἱ Μεγάλαι λεγέμεναι Δυνάμεις οὐχὶ ὡς δημοσία τερατίας δυνάμεως εὐεργετικῶς ἐπὶ τῶν τυχῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποτελούμεναι καὶ ἀντιτάσσουσαι τὸν ὄγκον αὐτῶν πρὸ τῆς δημαλής πηρείας τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀσθενῶν, διάκις ταῦτα καὶ ἔξι ἵπατάτου φεύγονται θίγοντα τὴν προαγωγὴν τῶν ιδίων ἐκείνων συμφερόντων. Καὶ τοῦτο διότι ἀτυχῆς εἰς τὰς ἐνετώτας πολιτείας δὲν διέκειται· ὡς κηρυκός στερρὰ ἀρχαὶ γῆικαὶ σταθεραὶ, αἰτινες νάποτελῶις πρέγραμμα ἔνιστον καὶ ἀμειάθλητον τῆς καθολοῦσαν δράσεως. Ἀπὸ ἑθνικῆς ἀπόφεως γράφοντες ἥδη ἡμεῖς, καθόσουν δὲν ἀπόκειται εἰς ἡμᾶς ἀπὸ πολιτείας τῆς γενικῆν πολιτείαν τῶν Μ. Δυνάμεων, παρατηροῦμεν διτί μότι αἰτητῆς τῆς Ιθρύοντος τοῦ ἀσθενοῦς ελευθέρου Ἐλληνικοῦ βιταλεοῦ προσγενέθυσιν πρέπει αὐτὸς μετὰ διαγωγῆς ἀρέτης τελείως δεῖποτε ἔλειπεν τῇ εἰλικρίνει καὶ τῇ εἰλικρύτῃ, ἐν τῷ τούναντιον ἐδέσποτεν τῇ Ιδιωτέλειᾳ καὶ τῶν αἰσθημάτων τῷ φειδεῖσα καὶ ἐπίπλαστον. Ενεργούσῃ, ὡς πολλάκις διεκήνυσαν, ὅπερ τὸν φέρον τοῦ φύματος τοῦ Ἀντρολικοῦ ζητήματος, διπερ ἀποφεύγουσιν ἔξι ἀνωτέρων τάχα λόγων νῦν οἰδουσιν, γῆικροσαν κατὰ διαρροίς περιέδοντας τὸν Ἐλληνισμὸν ἐπιβάλλουσαν εἰς τὸν ἔτερον τοῦτον Ηρομηθεα, διὰ τοῦ Κράτους τῶν λογχῶν καὶ τῆς Βιας τῶν τριεβόλων, τὴν κατάπνιξιν τῶν υψηλῶν αἰσθημάτων ὑψὸν ἐνετείνειην κατὰ τὸν τροχιλετὴν οὐδεὶν τρίνον.

ενοργάνων ροών.

Ηλίος Ήλιτην, τής πατέρου της αφί-
ασ μελετητής, άγνωστης της τόπος Κρήτη-
κην ζήτημα έτεθη έπει τού διπλω
ματικού τάπητος πρόδει δικαιαν λύσιν
όπ' αύτοῦ τοῦ πρόγκιπος Λεωπόλδου
ἀπὸ διδούχοντα καὶ πλέον ἐπῶν, πα-
ραμένει δὲ εἰςέτι ἀλυτον ὑπὸ τῶν φι-
λοδικαίων τῶν παγκοσμίων πολιτι-

τοῦ 1828 καὶ 1829 ἐκραταιοῦτο
σύγχρονος καὶ θεορέων. Δὲν διέπειτε
δὲ, εὐδ' ὑποθέτουσι νῦν πρόδει τοῦ
τοις διτι λαχυρά καὶ ἀνεξάρτητη
Ἐλλὰς ηθελεν ἀκριβῶς στρέψει
νῶτα πρόδει τὴν ἀμφιθεολον Ρωσικη
φιλαν καὶ γιδύνατο να ἔχῃ ἀκινδ
νούς καὶ αὔγουστους συμμάχους τὰ π
ράλια κράτη, τής Μεσσηγελου.

ου δ' ἐκείνης τῆς Διν
εν κήν ἀναμένουσα τὴν
ιερωτάτων πόθῳ
προστασίαν τῶν ,
τοις δημοσίαις πείραις
πολυκυμάντου πολλῶν
ἡμᾶς διὰ φωτεινῶν
ρήγτων ἐνδείξεων
διώχωμεν τὴν ἐπιτίθε-
της φυλῆς ἡμῶν
ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν
χωρῶν ἐκείνων τῆς
σφραγίς χιλιάδων
ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια
ἐννοήσῃς δτι διφερεῖ
διποστειλῇ τὴν ἐπιτίθε-
της φυλῆς πολλῶν

από των παναρχαίων εστιών του
Ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ, πρέπει ή
φανή ἦν όφελος μεν ἐκάστοτε διπέρ
τῶν ἀπαιτήσεων ἡμῶν, νὰ καταστῇ
διγνατὸν δπως ἔνισχυθῇ διὰ τῆς δμο-
βροντίας τῶν πυροβολῶν ισχυρᾶς
πεζικῆς καὶ ναυτικῆς παρατάξεως.
Αἱ κατ' ὄνομα καὶ κατ' ἐπίφρασιν
προστάτεις Δυνάμεις οὐδέποτε θέ-
λουσιν εὑαρεστγθῇ νὰ κινήσωσι τὴν
χείρα διπέρ ἡμῶν ἐξ εὐγενεύς δλως
προαιρέσεως ἀν μη τὸ τοιεστὸν γῆθελεν
ἀπαιτγσεις ή προαιγωγῇ τῶν ουμ-
φερόντων αὐτῶν, πρᾶγμα δπερ
ἡμεῖς δὲν ἐπιτρέπεται δπως ἐπ'
ἀδριοτὸν ἀναμένωμεν.

“Ισως οπάρχουσι λόγοι εύγνωμοσύνης είτινες θὰ ἔπερπε νὰ δεσμεύωσι πᾶσαν Συμβούλη κατὰ τούτων ἔκφρασιν ἡμῶν, ἀλλ' ἔκτὸς τοῦ δτὶ ἐκ τῆς Ιστορικῆς μελέτης εὐεργετικῶν τινων ὅπερ ἡμῶν πράξεων τῶν Δυνάμεων ἐπιτρέπονται ζωηρότατος ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ἀγνότητος τῶν προθέσεων τῶν ὅπερ ἡμῶν ἐνεργησάντων Εύρωπαϊκῶν ιρατῶν καὶ ἡ προτέρα εὐεργεσία δὲν δικαιολογεῖ, ἐννοεῖται, σύδαιμως σιανδήποτε πρός βλάχην τοῦ εὐεργετηθέντος πρέσβιν, οὐδὲ δύναται δρα νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἀδικούμενον ἀπὸ πάσις κατὰ τοῦ ποιεῖ εὐεργέτου καταφορᾶς. Μετὰ τὸ τέλος τῆς μεγάλης ἑθνικῆς ἐπαναστάσεως λέσχη τις Ἐλληνικὴ ἐν Ναυπλίῳ διὰ πρόδηγον λόγον τιμῆς πρὸς τοὺς καταστρέφαντας τὸν Τουρκοαγυπτιακὸν στόλον ἐν Ναυαρίνῳ όπερμάχους τῆς Ἐλλάδος ἐπωνομάσῃ «Les trois Puissances» «Αἱ τρεῖς Δυνάμεις» ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Φεβρουαριανοῦ πρωτοχόλλου, δι' οὐ καθωρίζοντο τὰ στενὰ δρια τῆς Ἐλλάδος, ἀνευ τῆς Κρήτης, τῆς Σάμου καὶ ἀλλων Ἐλλην. μερῶν δρασάντων κατὰ τὴν μεγάλην ἐμνεγερσαν, τῇ ἐν λόγῳ Λέσχῃ ἐλαβε τὴν χλευστοτικὴν προσωνυμίαν «Les trois potences» «Αἱ τρεῖς ἀγνόνται».

Σήμερον ἀτυχῶς, ώς ἐκ μυρίων
ἐνδελέξεων καταφαίνεται, αἱ ἀγγόναι
εἰνε πέντε, διότι εἰνε ἀναμφισθήτη-
τον ετι, ἔξαιρουμένης τῆς Ἰταλίας—
καὶ ταύτης μόνον ἡς πρὸς τὸ Κρη-
τικὸν Σῆτημα — αἱ λοιπαὶ πέντε Μ.
Δυνάμεις ἀντιπροσωπεύουσιν (σαρθ-
μοὺς δημιουρὸς τῶν 'Ελληνικῶν δι-
καίων. Η 'Ελλὰς δὴ ἔχεινθειραπίασσα
τὸν ἀπομονωθεῖται ἀνθρώπουν, δι
'Ελλὰς δὴ χώρα τῆς μεγαλουργοῦ
διορέων ἢ πνευματικὸς θῆται αἱ

τεινος αι θαλπεραι ἀκτινες διερχόμεναι τὸ παχύτατον παραπέτασμα εἰς κοιοι κοι πέντε αιώνων διαφωτίζουσιν εἰσέτι τὰς τρίβους τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς ιδανικὸν μεγαλεῖον, μετ' ἐνδομύχου πυκρας παρακολουθεὶ συνεχείς ἔκδηλωσεις ἀχαριστίας ἐκ μέρους ἁκείνων οὐδὲ ἀπὸ τῆς ἀδύσσου τῆς ἀμαθείας διὰ τῶν ἑαυτῆς λογίων ἀνήγαγεν εἰς τὴν σύμμερον εὐρέονται ἐπιστημονικὴν περιωπήν. Ως τροφεῖα διὰ τὴν γενικὴν διάδοσιν καταβάλλουσιν. αἱ Μ. Δυνάμεις τὴν περιφρένην, τὸν ἐμπιπόμόν, τὸν σφραγισμὸν πολλάκις τῶν ἀγιωτάτων πόθων εἰτινες κυμαίνουσι τὰ στήθη τῆς εὐεργέτιδος.

Απέναντι τοιαύτης ἔξυθινθωτικῆς τῶν ήμετέρων δικαίων καταπατήσεως ἐπιβάλλετο δπως, ἀπιστοῦντες εἰς τὴν ἅγιον καὶ ἀνειλικρινή τῶν παγκοσμίων κριτῶν φίλων, στρέψωμεν ἀγρυπνον μερίμνης βλέμμα πρὸς τὴν κατὰ πάντα ἀναδιοργάνωσιν καὶ οὐστυματοποίησιν τῶν ἔθνικῶν ἡμῶν δυνάμεων, ἀναζητοῦντες οὖτε προστασίαν καὶ ἀντίληγμαν ἐκείθεν διόθετο πράγματι δύναται τοιαύτη νῦν προέλθη, ἐξ ἡμῶν αὐτῶν δηλονότι. Εἰς τὸν αἰώνα τοῦ ἀκράτου ἐγωΐσμοῦ καὶ τῆς ἀπολύτου φιλανθρίας ἀτομικῆς η ἔθνικῆς, διαβούλητες, δρεσλομένες

έπι τέλους δπως κατανοήσωμεν δτ
δέον διὰ τῶν ίδιων ἡμῶν χειρῶν νά
ποχαλικώσωμεν τὴν εὑρυτάτην· τού
ξθνικοῦ μέλλοντος ὅδον, εἰς τὸ τέρμα
τῆς δποίας θέλει αφεύκτως ὑποδεχθεῖν
τὴν ταλαιπωρουμένην Ἑλλάδα γε
λῶσα καὶ περιχαρής ἀργαλα ταύτην
φλή, ή Δέξα. Όταν βλέπωμεν δτ
πέριξ ἡμῶν ἐπεκτείνεται τυραννική
καὶ ἀπειρότερος τῆς συμφεροντοσκα
πίας ή αἰσχρὰ βασιλεία, δὲν εἴν
διπεράγαν ἀφελές δπως ἀναμένωμε
ἔρειομα τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν οἰκοδο
μήματος ἔξ ἐκείνων αἰτίες μετὰ χαι
ρεκάου ἀγαλλιάσεως θά γιτέν ζο
κατὰ γῆς τοὺς σωροὺς τῶν ἔρειπιώ
σιτοῦ:

Αλλ' εύτυχῶς τὰς τελευταῖας στιγμὰς τοῦ πολιτικοῦ ληθάργου ἐσημείωσεν η πρώτα τῆς 15ης Αὐγούστου καὶ η Ἐλλὰς σύμμερον γρηγορεῖ ἐπὶ τῶν ἔθνικῶν ἐπάλξεων ἀφ' ὧν διὰ τοῦ αἰδηγήρου καὶ τοῦ χαλυβοῦ θάπτοκρούσῃ, ἐρρωμένως τοὺς ἀνοσίους ἐπιδρομεῖς. Ήμεῖς, τὰ ἐδουλεία τέκνα τῆς Μεγάλης Μητρός

μετὰ παλμῶν χαρᾶς παρακολουθοῦ
μεν τὸν ἔθνικὸν δργανισμὸν δστι
ἔξωθει τὸ ἐλεύθερον βασιλείον εἰ
ἀκοίμητον δρᾶσιν.

Εὐχόμεθα μάρον ἀπὸ τῶν ἔσωτά
των τῆς καρδίας μυχῶν διπώς συνε-
χισθῆ μετ' ἀκαμάτου ἀντοχῆς της
πρὸς τὰ πρόσω πορεία τῶν ἐλευθε-
ρῶν ἀδελφῶν οὐαὶ ὑπολογίζηται διπά-
των κραταιῶν τῆς γῆς ἢ Ἑλληνικῆς
δύναμις ἀποτελοῦσα σύναμα σοβαρά
ἀπειλὴν κατὰ τῶν αφετεριστῶν τῇ
πατρίου αἰληγρονομίᾳ. Οὐδέποτε δὲ ἀ-
πομακρύνγεται ἀπὸ τῶν νοερῶν ἡμέρων
ὅφθαλμῶν ἀλλὰ τούναντίον δὲ αἰώ-
ρήται ἀείποτε πρὸ τῆς ἡμετέρας φω-
τασίας τὸ ἀπαίσιον φάσμα, διπερ ἀπο-
τελοῦσιν αἱ πέντε ἀγγόναι δι’ ὧν
κινδυνεύουσιν ἔσχατον κίνδυνον, τοι-
πον γῆρας τὸν φρικώδη κίνδυνον, α-
θελτικαὶ ἀλπίδες αἱ πληγοῦσαι τὴν
Πανελλήνιον Ψυχήν.

ΣΗΜΑΣΙΑ

ΤΩΝ ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΩΝ

Εἰς ἑτέραν στήλην τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» ἀναγράφεται ἡ ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου δρισθεῖσα ἡμέρα ἐκλογῆς εἰδίκων ἀντιπροσώπων ἐν τῇ ἐκκλησιστικῇ περιφέρειᾳ Λάρυνακος—Λεμηνοσοῦ ὑψῷ ὧν ἐμμέσως θὰ ἐλεγῇ ὁ μέλλων νὰ διευθύνῃ τὴν λειτουργίαν μητρόπολιν Κίτιου. Ἡ προκαταρκτικὴ ἐκλογικὴ ἐργασία θὰ ἔχῃ περατωθῆναι τὰ τὰς ἀρχὰς Ἱανουαρίου, περὶ τὰ μίστα δ' αὐτοῦ θέλει πάντως συγκροτηθῆναι τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις ητοις θὰ δύνομάσῃ τοὺς ἀξέιους δπως καταλάβωσι τοὺς θρόνους Πάφου καὶ Κίτιου. Περὶ πάντων τούτων μεριμνᾶται ο Α. Μακαριώτης συνεννοομένην ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ μετὰ τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, ἡς δὲ προστάμενος εὐλεγής Πατριάρχης κ. Φώτιος διαπνέεται ὑπὸ ἀληθούς πρὸς τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν εποργήτες ἀκαμάτως ἔργοςζόμενος δπως ἵδη δριστικῶς πριτανεύουσαν ἐν ταύτῃ τὴν τάξιν καὶ ἀρμονιαν ἀντι-τῆς πρῷην ἀναρρχίας καὶ ἀταξίας.

Ούδες δύναται νάρηθῇ δις ή ἐπικρατήσασα ἐπὶ δεκαετίαν ἀκοσμίᾳ ή γενικὴν ἀνατροπὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἀπειλήσσασα, κατὰ μέγα μέρος ὁφελεῖται εἰς τὴν ἀτέλειαν τοῦ παρ' ἡμῖν ἱεραρχικοῦ σώματος ἐκ δύο μόνον προσώπων ἀποτελουμένου.

Ἴως ὁλιγώτερον Θλιβεράν δέξιαις
θὰ ἐλάμβανον τὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλη-
σίας ἐὰν ἂντο πλῆρες τὸ μητροπολετικὸν
σῶμα κατὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀσιδίμου
Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου. Ἄλλα δε,
τι ὑπῆρκεν ἀτυχῆς σύμπτωσις δὲν ἐ-
πετρέπετο βεβαίως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ
νὰ παραταθῇ ὅπλι πλέον μετὰ τὴν νόμι-
μον πλήρωσιν τοῦ πρωτεύοντος Αρχιε-
πισκοπού. Θρόνου, εὐλόγως δὲ διὰ ταῦτα
ὅ νῦν Μακαριώτατος ἐνεργεῖ—κατότις
βραδύτερον πως τοῦ δέοντος—ὑπὲρ τῆς
ταυτοχρόνου πληρώσεως τῶν κενῶν ἐ-
πισκοπικῶν ἄδρων, δι' ὧν θέλει καταστῆ
δυνατός δὲ κατατίσμας τοῦ Συνοδικοῦ

σώματος. Ἀφροντιστοῦμεν τελείως πρὸς
τὰς αυμφεροντολογικὰς κραυγὰς τοῦ ἀν-
ταρχιεπισκοπικοῦ τύπου περὶ ἐσκευασμέ-
νων δῆθεν ἐνέργειῶν τοῦ Μακαριωτάτου,
γεγονότος μέλλοντος κατ' αὐτὸν νὰ ἐκ-
τραχύνῃ ἔτι μᾶλλον τὰς καὶ ηδη τραχεί-
ας σχέσεις τῶν δύο παρ' ήμεν μερίδων,
διότι πρόδηλα τυγχάνουσι τὰ ἐλατή-
ρια ἀτινα κινούσι τὰ δργανα τῆς μειο-
νετομής.

Συμφέρει βεβαίως εἰς τούτους νὰ
éπεμβανῃ ἐπ' ἀπειρον εἰς τὰ τοῦ Μη-
τροπολιτικοῦ θρόνου Πάφου δὲ ίντο τῆς
μακαρίᾳ τῇ λήξει Ι. Συνδόου!! ή-

ποσταλεῖς ἔκει καλόγηρος, διότι - οὐτω
έμπιστος αὐτὴ τῆς ἐκπεσούσης φατρίας
ἡ ἐπιτηδεῖα χειρὶ κυβερνῶντος αὐτοκούλων
καὶ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις κομματικῆς
ἰδιοτελείας. Συγχέρει βεβαίως εἰς
τὴν ἔξοδιστον ἀπὸ παντὸς κοινοτικοῦ ἀ-
ξιώματος φατρίαν δπως τῆς πολυπαθοῦς
Μητροπόλεως Κυρηνείας παραταθῆ ἐπὶ
πλείστον τὸ μαρτύριον, διευθύνοντος τὰ
κατ' αὐτὴν πάρα πάντα νόμουν καὶ λόγουν
τοῦ Ἐρημίτου παροφόρου ἀπὸ τοῦ κελλίου
τοῦ καταναγκαστικοῦ περιορισμοῦ εἰς δυ
ὑπεβλήθη δ αἰτιώτατος πάσης τῆς ἐν τῇ
Κυπριανῇ Ἐκκλησίᾳ καταστροφῆς. Συγχ-
έρει τέλος εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν πρό^{την}
μηνῶν κενωθείσαν ἔδραν τοῦ Κτιστοῦ γε
περιπλανᾶται ἐπ' ἀδριστον τὸ ἄκαλον

